

Drága Ede Barátom, búcsúzni jöttem.

Nélküled ezentúl minden nehezebb lesz. Számunkra természetes volt, hogy vagy nekünk. Gazdagabbak voltunk attól a fénytől, mely belőled áradt.

Mélységes tudásod lelkedből fakadt, tetteidet szeretet járta át.

Hitvallásod, szíved óhajtása volt, hogy a szépség és az emberség hangja szóljon a zenéből s a művészetek összessége mutassa és magasztalja a teremtett világot.

Elemzéseidben feltárult a műben a formai rend, de megpendültek titkok is, részei a mérhetetlen dimenzióknak.

Megmutattad, hogy a bonyolult gubancok egyszerűek is lehetnek és az egyszerűség lehet végtelen gazdagság forrása.

Segítettél bennünket, hogy önmagunkra leljünk.

Összekötött bennünket félévszázados baráti kötelék, a közös hitvallás közös feladata; megtalálni a nemzeti és egyetemes művészet szintézisén túl a magyar zene megújulásának jelenkori útját. Rátalálni az értékteremtő muzsikára, a magyar lelkiségből fakadó megtalált hangra.

Művész utca 11/A szám alatti kolozsvári házában találkoztunk először, ott született meg az összetartozásunk érzése, mely nehéz és gyönyörű életed fonalát napjainkig gombolyította. A megtett utad szép és igaz volt. A fájdalmas emlékké emelt órában átragyog személyed fénylő sugárzása a múlhatatlanság születő idejében.

Műveid, tanításod bölcs igaza őrzi szellemed tiszta harmóniáját, az éltető megtartó erőt. Köszönjük, hogy velünk voltál.

Isten veled Barátom, Isten veled.

Balassa Sándor